

(דף עה ע"א), נתיב רביעאה ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך (בראשית א ד), דבר ונוקבא אינון, חשך לילה, הדא הוא דכתיב (שם ה) ולחשך קרא לילה, ואית חשך מסטרא דדכיו ולילה מסטרא דדכיו, הדא הוא דכתיב (תהלים קלט יב) גם חשך לא יחשיך ממך ולילה פיום יאיר כחשכה פאורה, וחשך איחי נוקבא דמקבל מנהורא דאיהו אור דכר, פגוונא דסיהרא דמקבלת מן שמשא, ותנוייהו אינון אספקלריאה דנהרא ואספקלריאה דלא נהרא, ואית חשך דסטרא אחרא דאית בה הבדלה ולא חבורא, וההוא אור איהו כמוחא באגוזא.

אדהכי הא קלא אשתמע פרומי רקיעין, מארי דאוצרין מארי דהיכלין, אפתחו היכלין הא מטרוניתא קא בעיא לאעלא בהיכליה, בההוא זמנא אדנ"י שפתי תפתח, היכלא פליא משבעה היכלין, בההוא זמנא פמה נביאים סלקין עמה ומתפנסים עמה, דאית נביאים ואית נביאים, אית נביאים דאינון מארי דביתא דמטרוניתא, ואית נביאים דאינון מארי דביתא דמלכא, אלן מאספקלריא דנהרא ואלן מאספקלריא דלא נהרא, נביאים דאספקלריא דנהרא אינון מסטרא דיהו"ה, ונביאים דאספקלריא דלא נהרא אינון מסטרא דאדנ"י, ואינון שקילין לאורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, נביאים מסטרא דאדנ"י מסטרא דיראה, ונביאים דאינון מסטרא דיהו"ה אינון מסטרא דאהבה.

בההוא זמנא פמה מארי תרעין מזדעזעין ומזדמנין להיכלא, וכמה מארי חותמות, וכמה מארי שאלתין, וכמה מארי תשובות, דבהון נביא שואל ומשיב, וכמה מארי עתידות, מה דההו ומה דעתיד למהו, וכמה מארי דעינין דאינון מראות וחזיון דנביאים, וכמה מארי דאודנין דאינון מארי דגדפין, דאתמר בהון (יחזקאל א כד) ואשמע את קול פנפיהם, וכמה מארי דחושמא דתמן ריח, דאתמר בהון (ויקרא א יג) אישה ריח ניחח, וכמה מארי דאנפין דאתמר בהון (יחזקאל א ו) וארבעה פנים לאחת, וכמה מארי דקלין ומארי דדבורין, ומארי דהכלים דאינון להבות אש, הדא הוא דכתיב (תהלים כט ז) קול יהו"ה חצב להבות אש, וכמה מארי דדין, דאתמר בהון (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת פנפיהם, וכמה מארי דקומה ואינון שער קומה דכרסיא, וכמה מארי דאות ברית דאתמר בהון (שמות ג יב) וזה לך האות, וכמה מארי דרגלין דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב.

פל תקונין דנביאיא מלכר (נ"א מלגאו) פגופא, באברים פגופא, מארי דחכמה אינון מלגאו כמוחא, ובגין דא חכם עדיף מנביא, וממוחא תליין ל"ב נתיבות, ודא ל"ב דאתמר לב מבין, ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך (בראשית א ד), הכא רזא דנתיב רביעאה, מאי הבדלה הכא פנבואה, אלא כמה נביאי שקרא אינון מסטרא דחשך, דאזלין באוירא לאטעאה בני נשא, בההוא זמנא דיהא קודשא בריה הוא בשכינתיה, ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך.

נתיב חמשאה, ויקרא אלהי"ם לאור יום (שם ה), אלן מארי מקרא, דמארי מקרא אינון פתילה, ומארי משנה זית, ומארי תלמוד דאיהו קבלה למשה מסיני נה.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל שליט"א

פקודא רביעאה לאתעסקא באורייתא דבעל פה, ולאפרשא בה בשית דרגין, באסור והתר
טומאה וטהרה פשר ופסול, הדיא הוא דכתיב (שם ו) ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים, ויהי
מבדיל בין מים למים, בין מים דדכיו דטהרה התר פשר, ובין מים דמסאבו דאינון אסור טמא
פסול, דאינון מי בורות נשפריים מים סרוחים מים מטונפין, ועלייהו אתמר (שמות כ א) לא יהיה לך
אלהים אחרים על פני, והאי רקיע דאפריש ביניהו דא רקיע דעל רישי חיוון, ודיא מטטרו"ן,
דעליה אתמר (חזקאל א כב) וידמות על ראשי (דף עה ע"ב) החיה רקיע, ועליה אתמר (בראשית א ז) ויעש
אלהים וגומר, ודיא נתיב שתיאה, ואית רקיע לעילא מרקיע, ודיא צדיק דאפריש בין מיין
נוקבין למיין דכורין, לאשתמודעא ביה, ועליה אתמר (שם) ויעש אלהים את הרקיע, ויבדל בין
המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע, ודיא נתיב שביעאה צדיק.

נתיב תמינאה ויקרא אלהים לרקיע שמים (שם), ויקרא אלהים דא אימא עלאה, לרקיע דא
עמודא דאמצעייתא דאיהו בין ימינא ושמאלא וכליל תרוייהו, הדיא הוא דכתיב (שם) ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד, ואינון ערב דיצחק ובקר דאברהם.

תקונא תלתין וחד

בראשית בר"א שתי"י, ועלייהו אתמר (רות א ט) ותלכנה שתיהם וגומר, ואינון תרי תורות אורייתא
דבכתב ואורייתא דבעל פה, ועוד תרי לוחות אזלו לטורא דסיני, מיד ותהם כל העיר עליהן (שם)
אזדעזע כל עלמא, הדיא הוא דכתיב (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקלת וכו' וירא העם ויבועו,
ואמרו הזאת נעמי, דא איהו נעמו דאורייתא, מיד אתמר (שם לב ט) וישפר אותם תחת ההר,
פרחת אורייתא מתמן, ואמרת (רות א כא) אני מלאה הלכתי לטורא דסיני, וכען וריקם השיבני
יהו"ה, מליא"ה מל"א י"ה, וכען פרח מני מל"א י"ה דאיהו יה"ו, ואשתארת ה' יחידה אל"ם,
נאלמתי דומי"ה (תהלים לט ג), דו"ם י"ה, החשתי מטוב דאיהו ו'.

דבר אחר ותלכנה שתיהן גוף ונפש, לאן אתר אזלי, לבי קברא, גוף אתדן ואתרקב, נפש אתמר
בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב.

קם סבא חד ואמר, בוצינא קדישא חזור בה, ערפה איהי גוף, רות איהי נפש, שותפו דילה נעמי
נשמת חיים, מחלון ריחא, גופא דאיהי ערפה חזרה עורף לגבי נשמה (נ"א שכינתא), נפש אתדבק
בה בנשמתא, הדיא הוא דכתיב (רות א טז) באשר תלכי אלך בפקודין דעשה, ובאשר תליני אלין
בפקודין דלא תעשה.

דבר אחר באשר תלכי אלך בגלותא, דאתמר בה (ישעיה ג א) ובפשעיהם שלחה אפכם, ובאשר
תליני אלין דמשכבא דילך בגלותא, הדיא הוא דכתיב (שיר ג א) על משכבי בלילות, עמו עמי אלין
ישראל, ואלהי"ך אלה"י דא קודשא בריך הוא, אלימלך דא י', נעמי דא ה', מחלון ו', רות בה
אתדבקת ה' ואתעבדת תורה, ועלה אתמר (שיר ב יב) וקול התור נשמע בארצנו.

עֲרַפָּה אִימָא דְעֵרְב רַב, דְּאִתְמַר בְּהוּן (שמות לד ט) פִּי עִם קְנִישָׁה עוֹרְפָּה הוּא, דְּחִזְרַת לְסַרְחָנָה, וְחִזְרַת
עוֹרְפָּה לְגַבֵּי חֲמוּתָהּ, פְּלִיזוֹן בְּעֵלְהָ דְעֲרַפָּה, יַצֵּר הָרַע דְּאִתְיָא פְּלִיזָה מְנִיָּה לְעֵלְמָא, וְאִיהוּ פְּלִיזוֹן,
וְאִתְתִּיָּה לִילִית פְּלִיזָה.

נְשָׁמָה וְנַפְשָׁה כַּד בַּר נִשְׁ אִיהוּ מְחוּיָיב בְּחוּבֵין וּמְתַגְבְּרִין עַל אֲבָרִים, נְשָׁמַת חַיִּים אֲסִתְלַקַּת מִן
גּוּפָא, וְנַפְשָׁה אֲשִׁתְאַרַת תַּמָּן, וְאִתְמַר בְּהָ (רות ג ז) וְתַגְל מְרַגְלוֹתֶיךָ, לְגַבֵּי מָאן לְגַבֵּי צַדִּיק וְדָא בְּרִית
מִיָּלָה, דְּאִיהוּ בּוּעִז ב"ו ע"ז תַּקִּיף עַל יַצְרִיָּה, וְיַמְדָּ שֵׁשׁ שְׁעוּרִים וַיִּשֶׁת עָלֶיהָ (שם טז), שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי
יֵשֵׁשׁ (שיר ה טז), שׁוֹאִית לֹזֵן עָלְהָ לְאִגְנָא עָלְהָ, וְאִוְקְמוּהָ וְתַלְכְּנָה שְׁתִּיָּהֶם בְּשִׁבְיָתָא עָלְהָ וְתַתְּאַה,
וְעֵלְיָהּ אִתְמַר (רות ד יז) וְתַקְרָאנָה לּוֹ הַשְּׂכֵנּוֹת נָשִׁים, לְאִמְרַי יֵלֵד בֵּן לְנַעֲמִי, דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא
דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שמות ד כב) בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל, כַּד חָאבוּ יִשְׂרָאֵל וְגֵרְמוּ לְאִסְתְּלָקָא שְׂבִינְתָא, עָלְהָ
אִתְמַר בְּשִׁבְיָתָא תַתְּאַה וְתַגְל מְרַגְלוֹתֶיךָ (רות ג ז).

דְּבַר אַחַר וְתַלְכְּנָה שְׁתִּיָּהֶם, אִיהוּ מְמַלְל בְּגּוּפָא וְנַפְשָׁא, וּמְרַחֲמֵמוּ דְגּוּפָא כַּד אִיהוּ בְּעַל תְּשׁוּבָה,
יִימָא נַפְשָׁא לְגַבֵּהּ בְּאִשְׁרֵי תְּמוּתֵי אָמוּת וְשֵׁם אֲקַבֵּר (שם א יז), וְלֹא תִזְוֵי נַפְשָׁא בְּקַבְרָא מְנִיָּה, וְעֵלְהָ
אִתְמַר (משלי ו כב) בְּהִתְחַלְּקֶיךָ

